

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 49

(Bava Kama 55b-56a: Exentos de acuerdo a la Ley pero culpables ante Dios)

הכונס צאן לדיר ונעל בפניה כראוי ויצאה והזיקה-פטור.
לא נעל בפניה כראוי ויצאה והזיקה-חייב.
נפרצה בלילה או שפרצוה לסטים ויצאה והזיקה-פטור.
הוציאוה לסטים-לסטים חייבין. (...)

גמרא

ת"ר: איזהו "כראוי" ואיזהו שלא כראוי?
דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה זהו כראוי שאינה יכולה
לעמוד ברוח מצויה זהו שלא כראוי.
א"ר **מני בר פטיש**: מאן תנא מועד דסגי ליה בשמירה
פחותה? **רבי יהודה** היא!
דתנן: קשרו בעליו במוסירה ונעל לפניו כראוי ויצא והזיק
אחד תם ואחד מועד חייב-דברי **רבי מאיר**.
ר' יהודה אומר: תם חייב, מועד פטור. שנאמר: (שמות
כא) "ולא ישמרנו בעליו" ושמור הוא זה!
רבי אלעזר אומר אין לו שמירה אלא סכין.

אפילו תימא ר"מ שאני שן ורגל דהתורה מיעטה בשמירתן
דאמר ר' אלעזר ואמרי לה במתניתא.

תנא: ארבעה דברים התורה מיעטה בשמירתן ואלו הן: בור ואש שן ורגל.

בור: דכתיב (שמות כא) "כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו" –הא כסהו פטור.

אש: דכתיב (שמות כב) "שלם ישלם המבעיר את הבערה" עד דעביד כעין מבעיר.

שן: דכתיב (שמות כב) "ובער בשדה אחר" עד דעביד כעין ובער.

רגל: דכתיב "ושלח" עד דעביד כעין ושלח.

ותניא: "ושלח" זה הרגל. וכן הוא אומר (ישעיהו לב) "משלחי רגל השור והחמור"

"ובער" זה השן. וכן הוא אומר (מלכים א יד) "כאשר יבער הגלל עד תומו" –טעמא דעביד כעין "ושלח ובער", הא לא עביד לא.

אמר **רבה**: מתניתין נמי דיקא דקתני "צאן".

מכדי בשור קא עסקינן.

ואתי ניתני "שור"? מאי שנא דקתני "צאן"?

לאו משום דהתורה מיעטה בשמירתן, לאו משום דכאן קרן

לא כתיבא בה שן ורגל הוא דכתיב ביה?!

וקמ"ל דשן ורגל דמועדין הוא ש"מ:

תניא: אמר ר' יהושע ארבעה דברים העושה אותן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים ואלו הן: הפורץ גדר בפני בהמת חבירו, והכופף קמתו של חבירו בפני הדליקה, והשוכר עדי שקר להעיד, והיודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו:

אמר מר: "הפורץ גדר בפני בהמת חבירו" – היכי דמי? אילימא בכותל בריא בדיני אדם נמי ניהייב?! אלא (56a) בכותל רעוע!

אמר מר: "הכופף קמתו של חבירו בפני הדליקה" – היכי דמי? אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי נחייב? אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה! ורב אשי אמר: "טמון" אתמר משום דשויה טמון באש:

אמר מר: "השוכר עדי שקר" – היכי דמי? אילימא לנפשיה ממונא בעי שלומי ובדיני אדם נמי ניהייב?! אלא לחבריה!

“והיודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו” במאי עסקינן?
אלימא בבי תרי פשיטא דאורייתא הוא (ויקרא ה) “אם לא
יגיד ונשא עונו”!
אלא בחד ותו ליכא.